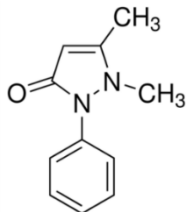

Ćwiczenie nr 1

Spektrofotometryczne oznaczanie antypiryny w zakresie VIS

M.m $C_{11}H_{12}N_2O = 188,23$

2,3-Dimetyl-1-fenyl-3-pirazolin-5-on; Syn.: fenazon

Aparatura: spektrokolorymetr „Spekol” C. Zeiss z przystawką EK

Odczynniki: roztwór wzorcowy antypiryny 0,400g/100ml 0,01M HCl, roztwór azotanu (III) sodu 1,0g/100ml, roztwór 1,6% kwasu siarkowego

Sprzęt laboratoryjny: pipety automatyczne 1-5ml, 200-1000 μ l, kolby miarowe 50ml

Przygotowanie roztworu wzorcowego: odważyć na wadze analitycznej 400mg antypiryny. Przenieść ilościowo do kolby miarowej poj. 100ml, dodać ok. 50ml wody i po rozpuszczeniu substancji uzupełnić wodą do kreski.

Wykonanie oznaczenia:

1. Do 5 kolb miarowych o poj. 50ml odmierzyć kolejno 1,00; 2,00; 3,00; 4,00; 5,00 ml roztworu wzorcowego antypiryny oraz dodać do każdej kolby po 1ml roztworu 1,6% H_2SO_4 i 2ml $NaNO_2$. Kolby uzupełnić woda destylowaną do kreski i wymieszać.
2. Po upływie 10 minut od chwili zmieszania składników mierzyć absorbancję przy $\lambda=420nm$ względem odnośnika (woda destylowana) w kuwetach o $l=1,0cm$. Każdy pomiar powtórzyć 3 razy.
3. Wyniki pomiarów przedstawić w tabeli:

L.p.	Stężenie [mg/ml]	l [cm]	A_1	A_2	A_3	\bar{A}

4. Sporządzić zależność $A=f(c)$ na papierze milimetrowym.
5. Podać stężenie antypiryny w próbce wydanej przez prowadzącego ćwiczenia.

Wynik oznaczenia: $A=.....$; $c=.....$